

★ De Mogano in volle glorie.

Marc de Graaf en Menno Luyer bouwen 'een bootje voor zichzelf'

Door Leo J. Capit

Twee jeugdige heren, in blazer met exposanten-badge, bij een uitzonderlijk glanzende sportboot op de Hiswa – wat is daar voor bijzonders aan? Wat is de aandachtswaarde, zogezegd de *impact*? Niets immers? De hallen van het Rai-gebouw zijn bij een Hiswa boordevol gesoigneer-

de jonge blazerdragers, en boordevol stralende beeldschone vaartuigen in allerlei afmetingen. Dus de stand die ik bedoel, terzijde van de trap van de grote steiger in de Europahal, was bij de opening bepaald geen publiekstrekker. Dat viel ook niet te verwachten. Bovendien:... een sportboot, daar moet je van houden. Dat is iets voor lief-

hebbers: stellig een minderheidsgroep onder de Hiswangers. Die keken, de trap naar schitterende droomboten beklimmend, over hun rechterschouder en zeiden of dachten: 'De Italianen zijn er ook: aan Riva. Zou ook een Zwitserse Boesch kunnen zijn.'

'Al meteen na de opening merkten we dat 't niet goed

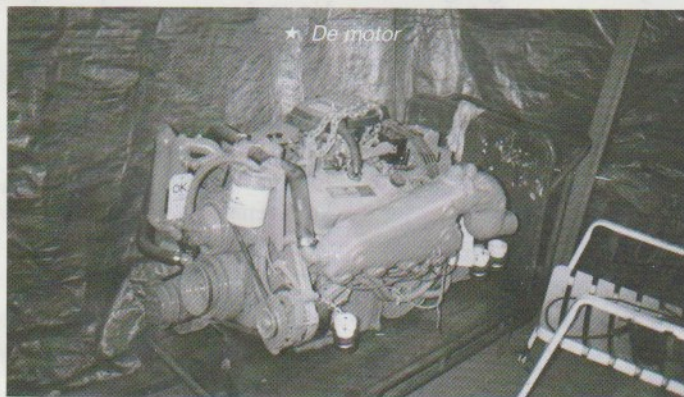
zat,' vertellen Marc de Graaf en Menno Luyer achteraf. 'Daarom hebben we met duidelijke plakletters het opschrift Nederlands Fabrikaat aangebracht. Dat scheelde direct. Nu kwamen er wél mensen kijken. Een *houten* sportboot, en nog wel zo'n mooie als die wij presenteerden, zie je niet elke dag. Op 't eerste gezicht Italiaans of Zwitsers. Daar moest je eerst even doorheen kijken.'

★ In de kleine Loosdrechtse loods begint de Mogano vorm te krijgen.

★ Zijaanzicht

★ De motor

Oók al, omdat ze hun eigen zaak (met als logo een sjieke handtekening) 'Mogano' hebben genoemd....

Mogano: dat zeggen de Italianen tegen mahonie. Een schitterende houtsoort, die je steeds minder ziet op de Nederlandse wateren. Dat zou best eens aan de prijs kunnen liggen. In de recreatievaart werd vroeger, in het pré-plastic tijdperk, veel meer hout als teak en mahonie gebruikt. Prachtig materiaal om mee te bouwen.

Het vak scheepsbouwer hebben Menno Luyer en Marc de

Graaf allebei geleerd van Kees Scherpel, voor wie houtbouw (de beroemde Scherpel-vlet) zo iets als een religie is.

Menno is 27, Marc 28. Toen Marc, na de mts, in dienst trad bij een jachtmakelaar aan de Loosdrechtse Plassen zat deze in dezelfde behuizing als Scherpel, bij wie Menno vers van de schoolbanken, het vak kwam leren. Ze kenden mekaar dus al van gezicht, voor Marc ook tot de Scherpel-gelederen toetrad.

Vervolgens loopt hun carrièreverhaal tamelijk paral-

lel. Bootje bouwen en de ene cursus die daarbij te pas komt na de andere. Hun beider motto: 'Hout is 't mooiste wat er is!'

In de herfst van '89 besloten ze samen voor eigen rekening – dus uit de respectieve spaarpotten – een houten speedboot te gaan bouwen. Van mahonie. 'Zoiets als een Riva,' – spitse neus, ronde kont. 'n Riva is super dat weten alle sportboot-adepten. 'n Boesch, van de Zwitserse meren, is ook heel mooi, maar wat goedkoper. 'n Tweedehands zal iets tussen de 20 en 30 mille kosten.

Hou dat even vast. Marc en Menno zeiden niet: 'We gaan een firma stichten'. Ze zeiden alleen maar: 'We gaan een boot bouwen, voor onszelf.' En stelden vervolgens de vraag: Hóe doen we dat?

Mahonie, van een uitzonderlijke kwaliteit, konden ze van Scherpel betrekken. Maar er was natuurlijk ook een tekening nodig. Ze gingen praten met Hans van Dijk, legden hem uit wat hun ongeveer voor ogen stond en Van Dijk zette zich aan de tekenafel. Zo ontstond het lijnenplan, dat ze tijdens de hele bouwperiode – ze hebben er samen 2.500 werkuren in zitten – niet uit het oog verloren. Ander tekenwerk hadden ze niet nodig.

In de kleine Loosdrechtse loods die hun domein was, kreeg het grote bord met al die lijnen en lijntjes een derde dimensie. Toen de eiken kielbalk eenmaal op z'n plaats lag, ging het allemaal tamelijk voorspoedig. Maar de tweeënehalf duizend uur die de bouw van de Mogano zou vergen, waren éigen

tijd. Er moest ook nog geld verdiend worden.

Gelukkig is de man die aan iets bezig is en merkt dat het mooi wordt. Dít 'bootje voor onszelf' van Marc en Menno werd bijzónder mooi. 'Toen dachten we: we maken 'm helemaal perfect. Eerst keken we nog rond bij autosloperijen om daar een motor vandaan te halen. Maar op 't moment dat we besloten een koper te zoeken, kochten we een 7.4 liter V-8 Crusader, die ons de ideale krachtbron leek. Kussens en zonnedek-bekleding lieten we maken van wit leder. Kortom: zoiets uitzonderlijk moois wilden we aanvankelijk helemaal niet maken – maar het is gewoon zo gelopen.'

Ze stonden op de Hiswa, op het rood-beklede podium dat ze te leen hadden van de Loosdrechtse toneelvereniging, als een zelfstandige vennootschap onder firma. De ontwikkeling van hun prille ondernemerschap is als een jongensboek dat bezig is zichzelf te schrijven. Ze hingen aan hun creatie – nautische haute couture – een prijskaartje van tegen de drie ton. Er kómt iemand voor, daar hoeft je niet aan te twijfelen. Iemand met een villa aan een subtropisch meer, of iemand met een zee-gaand jacht, die de pijlsnelle Mogano op z'n achterdek wil leggen.

Een bouwsel als deze mahoniehouten speedboot kan nooit luxueus genoeg zijn. Kijk mij effe! Ik zit in mijn met Conolly leder beklede elektrisch verstelbare bestuurdersstoel en hanteert losjes het elektrisch verstelbare Nardi-stuur. De gladheid van mijn gebruikte wangen is dit keer niet toe te schrijven aan het baardwekend recinit, maar aan de Philishave HS955 in het speciale toilet-kastje. Onder het bereik van mijn linkerhand is een ijskastje. Daarin staat waarachtig een fles whisky (op de Rai stond-ie er ook al in). Red Label, en daar schrik ik even van.

Als ik de Mogano uit eigen middelen had aangeschaft, zou 't een fles Black Label zijn...

(foto's Paul de Bie)

★ De maestro's Marc de Graaf en Menno Luyer.

